

ŠTIRJE VIDIKI KRAJINE V GLASBENI ŠOLI RADLJE

Glasbena šola Radlje tokrat gosti dokaj nenavadno tematsko skupinsko predstavitev umetniških del štirih avtorjev različnih strokovnih profilov, ki se že nekaj časa srečujejo na raznih likovnih kolonijah po vsej štajerski deželi, tako tostran kot onstran meje, pri čemer posvečajo precejšen del svojega opusa krajinski motiviki iz skrajno individualnih vidikov, zato jih je še posebej zanimivo primerjati med seboj v enotnem razstavnem prostoru.

Matjaž Duh se zmeraj pogosteje udeležuje likovnih kolonij in srečanj, kjer lahko ustvarja neposredno v naravi, četudi nikoli po naravi, raziskujoč številne možnosti različnih kombinacij geometrijskega in organskega oblikotvorja, saj predstavlja pokrajina in veduta najboljši poligon za tovrstno izrazno in koloristično eksperimentiranje, posegajoč hkrati v svoje zgodnejše grafične cikle. Njegovo novejšo ustvarjalno fazo po eni strani zaznamujejo svojevrstno reinterpretirane vedute Lenta in Kužnega znamenja, ki predstavljajo zanj tipično kombinacijo linijske upodobitve racionalnega geometrijskega omrežja v ospredju z veduto v ozadju in oblačnim nebom v zgornjem planu, simbolizirajoč po eni strani tako pozitivne kot negativne posledice človekove intervencije v naravi, po drugi pa učinke dihotomnega, zavestnega in spontanega delovanja umetnika pri ustvarjanju umetnine. Dela hkrati združujejo geometrijske in organske oblike v realni in virtualni, »računalniški« krajini oziroma veduti, simbolizirajoč nasprotje med človeškim in »programskim« videnjem stvarnosti, po drugi strani pa se posveča domišljijским krajina, kjer zmeraj bolj prihaja v ospredje zgornji, nebesni prostorski plan z malodane grozeče gmatostimi, bogato reliefno strukturiranimi oblaki, posredujoč videz lebdečih gor ali zoomorfnih likov, ki v stilizirani obliki nekoliko spominjajo na demonske sove v prizoru Zaspali razum ustvarja pošasti iz Goyevega grafičnega cikla Los Capricios. Gričevnata pokrajina v prvem, spodnjem planu tako formalno součinkuje z oblaki, kot bi šlo za zrcaljenje v simboličnem smislu »sicut in coelo et in terra« (kakor na zemlji tako v nebesih).

Rojen je leta 1957 v Mariboru. Leta 1992 diplomira iz likovne pedagogike na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru. 1996 magistrirja iz pedagogike na Pedagoški fakulteti Univerze na Rijeki (HR) in leta 2002 doktorat znanosti na Pedagoški fakulteti Univerze v Ljubljani. Zaposlen je kot docent na Pedagoški fakulteti in FERi Univerze v Mariboru. Je član ZDSLU in DLUM.

Theresia Fauland Nerat se skozi raznolike ustvarjalne faze posveča številnim likovnim tehnikam in aluzivnim motivom, četudi izrazno zmeraj v okviru sinteze med geometrijsko in organsko abstrakcijo, v novejšem ustvarjalnem obdobju pa odkriva bogato simboliko vijoličaste barve. Slednja označuje celovito monokromatično, abstraktno asociativno slikarsko fazo, kjer umetnica upodablja nenavadne vzlaste oblike, ki po eni strani asociirajo na organske reptilske like, po drugi pa na lebdečim peresom podobne skupke v raznovrstnih kompozicijah, kot bi šlo za odseve podzavestne pokrajine njene duše, bistveno razlikujoč se od stiliziranih antropomorfnih, zoomorfnih in vegetabilnih likov v obliki členastih aglomeracij, ki jih sočasno upodablja v kiparskem mediju z različnimi, tudi mešanimi materiali. Še posebej pa so zanimivi njeni kreativno zasnovani kosi pohištva na prehodu v nadrealistično obravnavanje stvarnosti, navezujoč na umetničin restavratorkin poklic.

Rojena je leta 1966 na avstrijskem Štajerskem, živi in ustvarja pa v Gradcu. V letih 1986 do 1990 se izšla se kot restavratorka lesa, leta 2005 pa pridobi še naslov magistre na Oddelku za umetnostno zgodovino Univerze Karl-Franzen v Gradcu. Leta 1990 si ustvari lasten atelej, kasneje pa še zasebno galerijo Theres-Art v istem mestu. Leta 2009 deluje kot Artist in Residence v Fundacion Crisol - Mexico City, do leta 2011 pa študijsko potuje po Evropi, Mehiki in Kitajski. Ukvarja se s kiparstvom, slikarstvom, risbo in umetniškim pohištvom,

Anka Krašna zmeraj znova izpričuje tematsko in motivsko raznovrstnost svoje slikarske ustvarjalnosti, pri čemer rada eksperimentira tudi z likovnim izrazom, kot na primer z nedavnimi barvno realističnimi portreti Marlene Humeck. Posamezna, z ekspresivno simboliko prežeta dela večkrat sestavlja v neko zaključeno, četudi domišljijisko, največkrat pa ljubezensko zgodbo, poudarjajoč univerzalnost nekaterih semantičnih znakov, kot je na primer peščena ura v obliki stoječega pravokotnika z vpisanim x, oznanjujoč smrt ali konec nekega življenjskega obdobja. Na minljivost ne nazadnje navezuje tudi odpadlo listje, ki ga kontinuirano upodablja na različnih slikovnih površinah. Nosilec popolnoma drugačne simbolike je listje ginkovca, ki spada med najstarejša drevesa na zemlji in je dejansko živi fosil, sestoji pa iz ločenega moškega in ženskega stebela, zato simbolizira večno zvestobo in združevanje nasprotij, hkrati pa velja za drevo večnega življenja. Klasični, večpomenski simbol Anke Krašna so tudi mačke in psi, ki jih je umetnica upodobila bodisi z zarjo bolj običajnim stiliziranim izrazom bodisi neobičajno realistično, s poudarjeno teksturo kožuščka, ki nas vabi k božanju. V novejšem ustvarjalnem obdobju prevladujeta v Krašninih krajinah, tihožitjih in aluzijah predvsem moder in zelen kolorit, pri čemer prvi simbolizira transcendenco oziroma duhovne dimenzije življenja, zelena pa tostranstvo, torej tuzemsko eksistenčno dimenzijo.

Rojena je leta 1950 v Mariboru, kjer tudi živi in ustvarja. Diplomira na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani pri prof. Gabrielu Stupici (slikarstvo) in prof. Francu Kokalju (vitraj). Na isti ustanovi zaključi leta 1979 še slikarsko specialko (magisterij) pri prof. Jožetu Cuihi in Marjani Tršarju. Študijsko potuje po Evropi, Ameriki in Aziji ter se izpopolnjuje v Cite Internationale des Arts v Parizu. Zaposlena je kot redna profesorica slikarstva na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Je članica ZDSLU in DLUM.

Marjan Laznik, čigar posnetki sodijo tako v kontekst dokumentarne kot kreativne fotografije, se ob portretni motiviki najraje posveča motivom iz narave, bodisi v barvni ali črno beli tehniki, kjer najde zmeraj nove navdihe, kot očitno posledico poklicne deformacije stalnega oprezovanja. Njegovo novejšo ustvarjalno obdobje označuje pogosta navzočnost na likovnih kolonijah, kjer se v družbi slikarjev in kiparjev tudi sam preobrazi v likovnega ustvarjalca z nekoliko drugačnim orodjem, pri čemer v poklicno izpričani vlogi portretista upodablja udeležence med delom, pogovorom, počitkom ali pripravljanim platen, barv in čopičev, pri čemer se živi v vsakega posameznika ter skuša poudariti njegov značaj ali razpoloženje, bodisi v naključnih trenutkih bodisi v napravljenih pozah.

Rojen je leta 1964 v Mariboru, kjer tudi živi in deluje. S fotografijo se prične ukvarjati leta 1982, ko postane član Foto kinokluba TAM Maribor. Na podlagi pridobljenih točk za razstavljene in nagrajene fotografije mu Foto zveza Slovenije leta 1989 podeli naziv Foto instruktor FZS in pisno priznanje za uspešno izvedbo republiške razstave diapozitivov, naslednje leto pa še naziv Fotoamater I. razreda (FAIFZS). Svoje fotografije priložnostno objavlja v različnih revijah in časopisih (Večer, Ekipa, Dnevnik, spletni časopis RockOnNet itd.). Nekaj let (1989-1991) je bil fotograf prireditve FolkArt v okviru Festivala Lent, redno pa fotografsko spremlja različne prireditve v okviru Zveze kulturnih društev Slovenije oz. Javnega sklada za kulturne dejavnosti. V svojem fotografskem ateljeju prireja fotografske tečaje, delavnice in predavanja.

Mario Berdič

RAZSTAVNI prostor GLASBENE ŠOLE RADLJE
Koroška 13, RADLJE OB DRAVI

MATJAŽ DUH
THERESIE FAULAND NERAT
ANKA KRAŠNA
MARJAN LAZNIK

Štirje vidiki krajine

v Glasbeni šoli Radlje,

